

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 509

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 3 iulie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 99 din 7 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă	2–3
	Decizia nr. 145 din 14 martie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	4–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
438.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare, creșterea eficienței energetice, gestionarea eficientă a energiei la imobile existente corpurile C2 și C20, modificări interioare, amenajare spații de lucru în pod existent (C2) amenajare incintă și refacere împrejmuire la I.P.J. Cluj și D.J.I. Cluj”	6–7
439.	— Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de reabilitare termică și modernizare spații de lucru la I.P.J. Arad și U.M. 0556 Arad”	7–8
440.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Călărași de către domnul Stoia Florin	8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 30 din 15 mai 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 99

din 7 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Andreea Costin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Marchidann în Dosarul nr. 6.801/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 156D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că dosarul se află la al doilea termen de judecată, întrucât la termenul din 31 ianuarie 2017 cauza a fost amânată în vederea refacerii procedurii de citare.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 139 din 4 decembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 6.801/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Mihai Marchidann într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare formulate împotriva unei decizii definitive a Curții de Apel București prin care a fost respinsă cererea de strămutare a unei cauze aflate pe rolul Tribunalului București.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21 și art. 126 alin. (6) din Constituție. Autorul excepției de neconstituționalitate arată că este prejudiciat de prevederile art. 144 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 508 alin. (4) din Codul de procedură civilă potrivit cărora „*Hotărârea dată în contestație în anulare este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea atacată*”, întrucât se încalcă principiul dublului grad de jurisdicție.

7. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția este neîntemeiată, deoarece nemotivarea hotărârii pronunțate asupra cererii de strămutare nu încalcă accesul liber la justiție, de vreme ce persoana interesată s-a adresat unei instanțe de judecată, care s-a pronunțat asupra cererii sale, și nici dreptul la un proces echitabil, păstrându-se egalitatea procesuală a părților. De asemenea, se mai arată că nemotivarea și caracterul definitiv al hotărârii pronunțate asupra cererii de strămutare nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (6), întrucât nu împiedică controlul judecătoresc asupra actelor administrative ale autorităților publice pe calea contenciosului administrativ.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens arată că dispozițiile legale criticate nu afectează normele constituționale privind accesul liber la justiție și nici pe cele vizând controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ. Mai invocă deciziile prin care Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității soluției legislative cuprinse în Codul de procedură civilă din 1865 referitoare la hotărârea pronunțată asupra strămutării (spre exemplu, Decizia nr. 79 din 8 februarie 2007, Decizia nr. 624 din 26 iunie 2007, Decizia nr. 468 din 22 aprilie 2008 sau Decizia nr. 65 din 11 februarie 2014) și apreciază că soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față. Totodată, menționează că împotriva hotărârii asupra strămutării poate fi exercitată contestația în anulare, pentru motivul prevăzut la art. 503 alin. (1) din Codul de procedură civilă sau, după caz, revizuirea, în condițiile art. 509 alin. (1) pct. 9 din Codul de procedură civilă.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât prin conținutul reglementării lor nu aduc atingere sub niciun aspect dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil. Se mai arată că hotărârea pronunțată asupra strămutării este rezultatul unui act de administrare a justiției, iar nu de soluționare în fond a unei cauze civile. De asemenea, se mai precizează că hotărârea asupra strămutării este definitivă, ceea ce înseamnă că este susceptibilă de a fi atacată prin căile extraordinare de retractare.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor,

concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă dispozițiile art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 10 aprilie 2015, text de lege care are următorul cuprins: „*Hotărârea asupra strămăturii se dă fără motivare și este definitivă.*”

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative pe calea contenciosului administrativ.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia critică caracterul definitiv al hotărârii pronunțate asupra strămăturii prin prisma faptului că nu are deschisă o cale de atac împotriva hotărârii date în contestație în anulare, apreciind că prevederile art. 144 alin. (2) coroborate cu cele ale art. 508 alin. (4) din Codul de procedură civilă încalcă principiul dublului grad de jurisdicție.

16. Prin Decizia nr. 46 din 31 ianuarie 2017, nepublicată*) până la data pronunțării prezentei decizii, Curtea a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă și a reținut că strămătură este un incident procedural cu privire la instanța sesizată, care urmărește asigurarea unor condiții optime pentru desfășurarea activității de judecată, înlăturând orice suspiciune legată de nepărtinire și obiectivitate în soluționarea cauzelor deduse judecătii. Ca atare, pronunțarea asupra cererii de strămătură nu implică judecarea aspectelor ce privesc fondul cauzei, astfel încât, în vederea împiedicării tergiversării soluționării aspectelor ce privesc drepturile și obligațiile ce rezultă din raporturile juridice deduse judecătii, legiuitorul a instituit o procedură simplificată de judecată, ce implică judecarea cererii de strămătură în camera de consiliu, cu citarea

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Mihai Marchidann în Dosarul nr. 6.801/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, și constată că dispozițiile art. 144 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Andreea Costin

*) Decizia Curții Constituționale nr. 46/2017 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 30 mai 2017.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 145

din 14 martie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Eugeniu Florin Ilicea în Dosarul nr. 6.588/212/2015 al Judecătoria Constanța — Secția civilă, care formează obiectul Dosarului nr. 177D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal, răspunde personal autorul excepției. Lipssește partea Inspectoratul de Poliție Județean Constanța, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, partea Inspectoratul de Poliție Județean Constanța a depus note scrise în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea criticilor de neconstituționalitate. Precizează că dispozițiile legale criticate, care instituie obligația conducătorilor de autovehicule și persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate de a le purta în timpul circulației pe drumurile publice, cu excepția cazurilor prevăzute în regulament, nu mai corespund condițiilor actuale privind circulația pe drumurile publice. De altfel, o asemenea obligație nu revine conducătorilor auto/călătorilor în cazul mijloacele de transport în comun, spre exemplu autobuzul. Susține că prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului deleagă regulamentului, act normativ cu forță juridică inferioară legii, stabilirea excepțiilor de la această obligație legală, ceea ce contravine dispozițiilor art. 53 din Constituție, care permit restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți numai prin „lege”.

5. Reprezentantul Ministerului Public invocă deciziile Curții Constituționale nr. 689 din 11 septembrie 2007 și nr. 940 din 13 noiembrie 2012 și pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 1 februarie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 6.588/212/2015, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.**

7. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Eugeniu Florin Ilicea într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține că prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt neconstituționale, deoarece obligația de purtare a centurii de siguranță încalcă dreptul fundamental la viață și principiul egalității în drepturi,

instituind o restrângere a exercițiului unor drepturi sau libertăți, care nu este conformă art. 53 din Constituție. Astfel, în cazul de față, restrângerea nu este prevăzută de lege, ci prin ordonanță de urgență, iar excepțiile de la această regulă sunt prevăzute de regulamentul de aplicare a actului normativ, act normativ cu forță inferioară legii. Se mai susține că fiecare ocupant al unui autovehicul trebuie lăsat să aprecieze asupra beneficiilor și riscurilor pe care le presupune purtarea centurii de siguranță, dată fiind realitatea circulației pe drumurile publice, care implică și alte situații decât impactul dintre autovehicule sau dintre acestea și corpuri dure.

9. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu îngreșește drepturile garantate la nivel constituțional invocate de autorul excepției, în condițiile în care instituirea obligației de a purta centuri sau alte dispozitive de siguranță reprezintă exprimarea la nivel legislativ a principiului constituțional al siguranței persoanei, cu atât mai mult cu cât s-a dovedit că purtarea centurilor sau a dispozitivelor de siguranță reduce riscul producerii unor accidente mortale ori cu consecințe grave pe drumurile publice. Obligația instituită prin norma de lege criticată în sarcina conducătorilor de autovehicule și persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță sau omologate de a le utiliza reprezintă măsuri de ordin legislativ menite să asigure protejarea vieții, sănătății și integrității fizice a persoanelor. Această obligație este în acord cu exigențele Uniunii Europene în materie, concretizate în prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene din 16 decembrie 1991, de apropiere a legislațiilor statelor membre privind utilizarea obligatorie a centurii de siguranță în vehiculele cu o capacitate mai mică de 3,5 tone. Consiliul Uniunii Europene a considerat util să adopte o asemenea directivă pentru motivul precizat chiar în preambulul acesteia, și anume „întrucât dreptul intern cu privire la utilizarea obligatorie a centurii de siguranță diferă în mod considerabil de la un stat membru la altul și, întrucât, prin urmare, trebuie să fie armonizată utilizarea obligatorie a acesteia (...) pentru a se asigura o mai mare siguranță utilizatorilor căilor rutiere”. Reglementarea contestată prin prezenta excepție de neconstituționalitate este consecința obligației impuse statelor membre ale Uniunii Europene, prin dispozițiile art. 2 al directivei menționate, de a veghea ca șoferul și pasagerii care ocupă locurile în vehiculele aflate în circulație să poarte centura de siguranță.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că obligația conducătorului auto de a purta centura de siguranță în timpul deplasării pe drumurile publice este în deplin acord cu prevederile art. 22 alin. (1) din Constituție care garantează dreptul la viață, precum și la integritate fizică și psihică ale persoanei, instituirea acestei obligații înscriindu-se în categoria măsurilor luate de stat pentru îndeplinirea obligațiilor sale pozitive legate de intervenția sa activă pentru garantarea celor două drepturi menționate mai sus. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității nu înseamnă uniformitate, instituirea unor regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite neputând fi considerată o încălcare a acestui principiu. Astfel, în cazul de față, excepțiile instituite sunt determinate de starea de sănătate a sau specificul muncii unor persoane care conduc autovehiculul sau sunt pasageri.

Dispozițiile art. 53 din Constituție nu sunt încălcate prin prevederile legale criticate câtă vreme drepturile și libertățile expres prevăzute de către autorul excepției nu sunt înfrânte.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 sunt constituționale. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 940 din 13 noiembrie 2012, nr. 1.252 din 6 octombrie 2009, nr. 752 din 12 mai 2009, nr. 1.172 din 11 decembrie 2007 și reține că textul legal criticat reprezintă o măsură luată de stat în îndeplinirea obligației sale pozitive de a manifesta un rol activ în garantarea dreptului la viață și la integritate fizică și psihică a persoanei.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepțiilor de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și ale Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale părții Inspectoratul de Poliție Județean Constanța, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, modificate prin art. I pct. 35 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 21/2014 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 635 din 29 august 2014, care au următorul cuprins: „*Conducătorii de autovehicule și tractoare agricole sau forestiere și persoanele care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate trebuie să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, cu excepția cazurilor prevăzute în regulament*”.

16. În opinia autorului excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 privind universalitatea, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 22 privind dreptul la viață și la integritate fizică și psihică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 au mai fost supuse controlului de

constituționalitate, iar prin mai multe decizii, spre exemplu, Decizia nr. 689 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 717 din 23 octombrie 2007, Decizia nr. 1.172 din 11 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 23 ianuarie 2008, Decizia nr. 752 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 467 din 7 iulie 2009, Decizia nr. 1.252 din 6 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 9 noiembrie 2009 și Decizia nr. 940 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 851 din 17 decembrie 2012, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate cu acest obiect.

18. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut, în esență, că dispozițiile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevăd obligația tuturor conducătorilor de autovehicule și a persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate să le poarte în timpul circulației pe drumurile publice, text ce nu conține norme contrare principiului egalității în drepturi, prevăzută de art. 16 din Constituție.

19. Obligația prevăzută de normele legale criticate este instituită în mod obiectiv egal, în sarcina conducătorilor de autovehicule și persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță ori omologate de a le utiliza și reprezintă o măsură de ordin legislativ menită să asigure protejarea vieții, sănătății și integrității fizice a persoanelor, iar necesitatea impunerii unei astfel de obligații a fost dovedită de studii care au relevat că purtarea centurilor sau a dispozitivelor de siguranță reduce riscul producerii unor accidente mortale sau cu consecințe grave pe drumurile publice. Această obligație respectă exigențele Uniunii Europene, concretizate în prevederile Directivei Consiliului Uniunii Europene din 16 decembrie 1991 privind utilizarea obligatorie a centurilor de siguranță și a sistemelor de fixare a copiilor în scaune în vehicule, cu modificările ulterioare.

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curtea Constituțională, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Distinct de acestea, Curtea reține că instituirea obligației conducătorilor de autovehicule și a persoanelor care ocupă locuri prevăzute prin construcție cu centuri sau dispozitive de siguranță omologate de a le purta în timpul circulației pe drumurile publice și a excepțiilor de la aceasta nu echivalează cu restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale în sensul dispozițiilor art. 53 din Constituție, și, prin urmare, ipoteza normativă a textului din Legea fundamentală invocată nu are relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Eugeniu Florin Ilicea în Dosarul nr. 6.588/212/2015 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă și constată că prevederile art. 36 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 martie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare, creșterea eficienței energetice, gestionarea eficientă a energiei la imobile existente corpurile C2 și C20, modificări interioare, amenajare spații de lucru în pod existent (C2) amenajare incintă și refacere împrejmuire la I.P.J. Cluj și D.J.I. Cluj”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Reabilitare, creșterea eficienței energetice, gestionarea eficientă a energiei la imobile existente corpurile C2 și C20, modificări interioare, amenajare spații de lucru în pod existent (C2) amenajare incintă și refacere împrejmuire la I.P.J. Cluj și D.J.I. Cluj”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri alocate prin Programul operațional regional POR/2016/3/3.1/B/1 — axa prioritară 3, precum și de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

Directorul Serviciului Român de Informații,
Eduard Hellvig

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale, administrației publice
și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa

București, 30 iunie 2017.
Nr. 438.

ANEXĂ

CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI ai obiectivului de investiții „Reabilitare, creșterea eficienței energetice, gestionarea eficientă a energiei la imobile existente corpurile C2 și C20, modificări interioare, amenajare spații de lucru în pod existent (C2) amenajare incintă și refacere împrejmuire la IPJ Cluj și DJI Cluj (UM 0603)”

Titulari: Ministerul Afacerilor Interne
Serviciul Român de Informații

Beneficiari: Inspectoratul de Poliție al Județului Cluj (I.P.J. Cluj)
D.J.I. Cluj (UM 0603)

Amplasament: municipiul Cluj-Napoca, str. Traian nr. 27 și str. Decebal nr. 26

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA)	mii lei	78.288
(în prețuri valabile la data ianuarie 2017; 1 euro= 4.5172 lei), din care:		
— construcții-montaj	mii lei	56.836
— Valoare investiție IPJ Cluj (inclusiv TVA)	mii lei	45.183
(în prețuri valabile la data ianuarie 2017; 1 euro = 4.5172 lei), din care:		
— construcții-montaj	mii lei	33.154
— Valoare investiție DJI Cluj (UM 0603) (inclusiv TVA)	mii lei	33.105
(în prețuri valabile la data ianuarie 2017; 1 euro = 4.5172 lei), din care:		
— construcții-montaj	mii lei	23.682

— Eșalonarea investiției			
Anul I	INV	mii lei	26.000
	C+M	mii lei	19.000
Anul II	INV	mii lei	26.000
	C+M	mii lei	19.000
Anul III	INV	mii lei	26.288
	C+M	mii lei	18.836
— Capacități:			
Corp C2			
— Suprafața construită		mp	1.929
— Suprafața desfășurată		mp	7.692
Corp C20			
— Suprafața construită		mp	735
— Suprafața desfășurată		mp	3.964
Durata de realizare a investiției		luni	36

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea Codului de proiectare seismică — partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri alocate prin Programul operațional regional POR/2016/3/3.1/B/1 — axa prioritară 3, precum și de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții****„Lucrări de reabilitare termică și modernizare spații de lucru
la I.P.J. Arad și U.M. 0556 Arad”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și art. 42 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Lucrări de reabilitare termică și modernizare spații de lucru la I.P.J. Arad și U.M. 0556 Arad”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri alocate prin Programul operațional regional POR/2016/3/3.1/B/1 — axa prioritară 3, precum și de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Carmen Daniela Dan

Directorul Serviciului Român de Informații,

Eduard Hellvig

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale,

administrației publice

și fondurilor europene,

Sevil Shhaideh

Ministrul finanțelor publice,

Ionuț Mișa

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Lucrări de reabilitare termică și modernizare spații de lucru la IPJ Arad și UM 0556 Arad”**

Titulari: Ministerul Afacerilor Interne

Serviciul Român de Informații

Beneficiari: Inspectoratul de Poliție al Județului Arad (IPJ Arad) și UM 0556 Arad

Amplasament: municipiul Arad, str. Vârful cu Dor nr. 17—21

Indicatori tehnico-economici

— Valoarea totală a investiției (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la data ianuarie 2017; 1 euro = 4.5172 lei), din care:		mii lei	35.869
— construcții-montaj		mii lei	27.064
— Valoare investiție IPJ Arad (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la data ianuarie 2017; 1 euro = 4.5172 lei), din care:		mii lei	23.738
— construcții-montaj		mii lei	17.911
— Valoare investiție UM 0556 Arad (inclusiv TVA) (în prețuri valabile la data ianuarie 2017; 1 euro = 4.5172 lei), din care:		mii lei	12.131
— construcții-montaj		mii lei	9.153
(Eșalonarea investiției			
Anul I	<u>INV</u>	mii lei	<u>22.000</u>
	C+M	mii lei	17.000
Anul II	<u>INV</u>	mii lei	<u>13.869</u>
	C+M	mii lei	10.064
— Capacități:			
— Suprafața construită		mp	1.402
— Suprafața desfășurată		mp	7.289,02
— Durata de realizare a investiției		luni	18

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea Codului de proiectare seismică — partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P100-1/2013.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri alocate prin Programul operațional regional, POR/2016/3/3.1/B/1 — Axa prioritară 3, precum și de la bugetul de stat, prin bugetele Ministerului Afacerilor Interne și Serviciului Român de Informații, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect
al județului Călărași de către domnul Stoia Florin**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Călărași de către domnul Stoia Florin.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

București, 30 iunie 2017.
Nr. 440.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 30

din 15 mai 2017

Dosar nr. 4.151/1/2016

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Doina Popescu	— pentru președintele delegat al Secției I civile
Rodica Dorin	— pentru președintele Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Elena Floarea	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Andreia Liana Constanda	— judecător la Secția I civilă
Marian Budă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Nela Petrișor	— judecător la Secția a II-a civilă
Ileana Izabela Dolache	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ana Hermina Iancu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Florentina Dinu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Ion	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Eugenia Marin	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Iuliana Măiereanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 4.151/1/2016 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 275 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 276 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal cu privire la dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din anexa VII a Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri

publice, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană convenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. 2 din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 310/2009 privind hrănirea efectivelor Ministerului Administrației și Internelor în timp de pace, cu referire la norma de hrană acordată personalului care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român”.

După prezentarea referatului cauzei de către magistratul-asistent, constatând că nu sunt chestiuni prealabile de discutat sau excepții de invocat, președintele completului, doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, a declarat dezbaterile închise, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Prin Încheierea de ședință din 13 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 531/121/2015, Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din anexa VII a Legii nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană convenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. 2 din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 310/2009 privind hrănirea efectivelor Ministerului Administrației și Internelor în timp de pace, cu referire la norma de hrană acordată personalului care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român”.

2. Cererea de pronunțare a hotărârii prealabile a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 28 decembrie 2016 cu nr. 4.151/1/2016.

II. Temeiul juridic al sesizării

3. Articolul 519 din Codul de procedură civilă stipulează următoarele:

„Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, învestit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

III. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

4. Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 877 din 28 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 284/2010*.

Art. 77 alin. 2 din anexa nr. VII: „Familia ocupațională de funcții bugetare «apărare, ordine publică și siguranță națională»”:

„(2) Polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida ONU, NATO sau a altor organizații internaționale beneficiază de următoarele drepturi salariale:

a) salariul funcției de bază, compus din:

- (i) salariul de funcție, prevăzut prin dispoziția/ordinul de numire/detașare sau avut anterior, dacă este mai mare;
- (ii) salariul gradului profesional;
- (iii) gradațiile la care are dreptul;
- (iv) salariul de comandă, după caz;

b) compensațiile, indemnizațiile, primele, sporurile prevăzute de reglementările în vigoare, în condițiile prevăzute prin ordin al ordonatorului principal de credite;

c) o compensație lunară specifică teatrului de operații de până la 100% aplicată la salariul funcției de bază, stabilită cu aprobarea ordonatorului principal de credite, pentru fiecare misiune în parte;

d) o primă de campanie egală cu salariul funcției de bază stabilit potrivit prevederilor lit. a). Prima de campanie se acordă o singură dată pentru toată perioada desfășurării misiunii și se plătește la plecarea în misiune.”

5. Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 pentru stabilirea sporurilor specifice și a drepturilor de diurnă, cazare și hrană convenite personalului participant la misiuni în afara teritoriului statului român, nepublicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004*.

Art. 2 „Personalul participant la misiuni în afara teritoriului statului român prevăzut la art. 1, denumit în continuare *personal*, beneficiază gratuit de drepturi de hrană și cazare.

Hrănirea și cazarea personalului se asigură în conformitate cu prevederile acordurilor/înțelegerilor tehnice încheiate pentru participarea la misiune.

În lipsa unor acorduri/înțelegeri tehnice, personalul beneficiază de o alocație valorică de hrană de 20 de dolari SUA/zi/persoană și de cazare potrivit Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. 6 „Dispozițiile prezentei hotărâri se aplică în mod corespunzător și celorlalte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională. Competențele ministrului apărării naționale, stabilite prin prezenta hotărâre, sunt îndeplinite, după caz, de conducătorii instituțiilor respective.”

6. Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/310 din 21 decembrie 2009 privind hrănirea efectivelor Ministerului Administrației și Internelor în timp de pace, nepublicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, denumit în continuare *Ordinul nr. 310/2009*.

Art. 6 „Funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, personalul contractual, soldații și gradații voluntari care au dreptul la hrană potrivit normelor, atunci când nu beneficiază gratuit de alimente în natură sau hrană preparată, primesc în locul acestora valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană la care au dreptul.

Valoarea financiară lunară se calculează prin înmulțirea valorii financiare zilnice a normei de hrană cu numărul de zile calendaristice din luna respectivă.”

Art. 13 lit. b „Personalul Ministerului Administrației și Internelor care beneficiază de hrană gratuită, în condițiile prezentului ordin, nu mai primește normele de hrană la care are dreptul, în următoarele condiții:

(...) funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari și personalul contractual, când se deplasează în misiuni peste hotare și primesc diurne de delegare sau alte drepturi în valută.”

Art. 15 alin. 2 „Funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, personalul contractual, soldații și gradații voluntari trimiși în misiuni în străinătate nu mai beneficiază de drepturile de hrană prevăzute de prezentul ordin pentru perioada respectivă, cu excepția personalului care participă la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine sau cu personalul specializat din aceste țări, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, căruia i se acordă norma nr. 6 A cu 2 complete hrană a 2505 calorii.”

7. Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 360/2002*.

Art. 28 alin. (1) lit. c) „Polițistul are dreptul la: (...) uniformă, echipament specific, alocații pentru hrană, asistență medicală și psihologică, proteze, precum și medicamente gratuite, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului”.

8. Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 privind stabilirea drepturilor de hrană, în timp de pace, ale personalului aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 7 februarie 2003, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 65/2003*.

Art. 1. — Personalul aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică Statutul polițistului, beneficiază pentru perioada în care se află în activitate de o alocație de hrană zilnică, în limita unor plafoane calorice, diferențiate pe categorii, care constituie norme de hrană.

Art. 2. — Normele de hrană zilnice, plafoanele calorice și categoriile de personal pentru care se acordă sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Hrana se asigură în conformitate cu prevederile actelor normative care reglementează acordarea drepturilor de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

Art. 4. — Normele de aplicare a prezentei hotărâri, precum și structura normelor de hrană se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.”

9. Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, cu completările ulterioare, denumită în continuare *Legea nr. 121/2011*.

Art. 26 „Drepturile de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiunile și operațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și ale celui care execută misiuni în zona de operații, în sprijinul forțelor armate dislocate, în conformitate cu specificul fiecărui tip de misiune sau operație, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

Art. 27 „Dispozițiile prezentei legi se aplică tuturor instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională. Competențele ministrului apărării naționale, stabilite prin prezenta lege, sunt îndeplinite, după caz, de conducătorii instituțiilor respective.”

10. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în

domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 283/2011, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010*.

Art. II art. 8 alin. (2) „În anul 2012, pentru personalul încadrat în instituțiile publice de apărare, ordine publică și siguranță națională, pe perioada participării la misiunile specificate la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 121/2011 privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român, alocațiile de hrană se acordă în cuantumul prevăzut pentru luna decembrie 2011.”

Art. II art. 8 alin. (3) „De cuantumul drepturilor prevăzute la alin. (2) beneficiază și polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida ONU, NATO sau a altor organizații internaționale.”

11. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012* privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, aprobată prin Legea nr. 36/2014, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012*.

Art. 3 „În anul 2013, pentru personalul militar, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, indemnizațiile, compensațiile, sporurile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate potrivit actelor normative în vigoare se stabilesc în raport cu nivelul bazei de calcul al acestora utilizate pentru luna decembrie 2011.”

12. *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013* privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*.

Art. 13 alin. (1) „În anul 2014, cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană și, respectiv, valoarea financiară anuală a normelor de echipare, precum și valoarea financiară a drepturilor de echipament se mențin în plată la nivelul stabilit pentru anul 2013.”

IV. Expunerea succintă a procesului

13. În prezenta cauză, reclamantii persoane fizice au solicitat, în contradictoriu cu pârâțul I.G.P.R., obligarea acestuia la plata echivalentului valorii financiare neimpozabile a normei de hrană pentru perioadele 14 septembrie 2012—21 septembrie 2014, 19 mai 2012—19 mai 2014 și, respectiv, 5 martie 2014—30 septembrie 2014, când au participat, în calitate de personal secundat al Poliției Române, la misiunile de menținere a păcii organizate sub egida Organizației Națiunilor Unite în Haiti și Republica Democrată Congo, respectiv a Uniunii Europene în Republica Democrată Congo, făcând parte din contingentele de polițiști români trimiși de România în aceste zone de operații.

14. Reclamantii au precizat că, pe durata misiunilor, li s-a plătit în țară, în lei, salariul funcției de bază cu sporurile specifice, fără a li se achita și valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană la care aveau dreptul, arătând că s-au adresat cu plângeri prealabile pârâțului, iar, prin răspunsurile transmise, s-a învederat că, în conformitate cu art. 13 lit. b) din Ordinul nr. 310/2009, polițiștii nu mai primesc norma de hrană la care au dreptul când se deplasează în misiuni peste hotare și primesc diurne de delegare sau solda în valută.

15. Totodată, s-a menționat că nu au primit diurnă de delegare sau soldă în valută din partea statului român, acestea fiind acordate doar în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor măsuri cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare, și doar pentru anumite

categorii. Or, misiunile de menținere a păcii nu sunt prevăzute de acest act normativ, ci fac obiectul Hotărârii Guvernului nr. 65/2003.

16. Reclamantii au mai susținut că toate actele normative care s-au succedat au prevăzut dreptul la norma de hrană pentru polițiștii participanți la misiunile de menținere a păcii, în acest sens fiind invocate prevederile art. 10 alin. (2) și (3) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, ale art. 8 alin. (2) și (3) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010*, ale art. 3 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012* și ale art. 13 alin. (1) și (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013*.

17. Pârâțul I.G.P.R. a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că atât timp cât personalul trimis în misiuni peste hotare a beneficiat de diurnă, sume de bani care să îi acopere cheltuielile de întreținere sau a fost hrănit gratuit pe baza unor acorduri încheiate între statul român și organizația internațională sub egida căreia s-a desfășurat misiunea, nu mai beneficiază de contravaloarea financiară neimpozabilă a normei de hrană.

18. Prin Sentința civilă nr. 1.265 din 17 decembrie 2015, pronunțată de Tribunalul Galați, acțiunea formulată de reclamantii a fost respinsă ca neîntemeiată, reținându-se că reclamantii, pe perioada cât au fost în misiuni sub egida Organizației Națiunilor Unite, au beneficiat de câte o sumă de bani zilnică din partea acestei organizații, care era destinată să le asigure mijloacele de trai în teatrul de misiune.

19. Această sumă de bani zilnică era destinată să acopere și cheltuielile reclamantilor cu hrana, chiar dacă în România și Organizația Națiunilor Unite nu există un acord expres care să stipuleze faptul că personalului trimis în misiune trebuie să i se acorde hrană caldă. În noțiunea de „mijloace de trai” se include în mod evident și hrana zilnică a persoanei trimise în misiune.

20. Intenția legiuitorului a fost aceea de a nu mai acorda norma de hrană din țară personalului trimis în străinătate, atunci când cheltuielile de hrană sunt asigurate în străinătate de entitatea coordonatoare a misiunii.

21. Cum suma de bani zilnică acordată de Organizația Națiunilor Unite reclamantilor este asimilată unei indemnizații în valută destinate a acoperi cheltuielile de trai ale acestora, inclusiv cele privind hrana, reclamantii nu mai au dreptul la acoperirea acestor cheltuieli din partea statului român, prin acordarea normei de hrană.

22. Contrar celor susținute de reclamantii, dispozițiile art. 15 alin. 2 din același ordin nu le sunt aplicabile, întrucât textul are în vedere situația personalului trimis în misiune care nu poate beneficia de hrană caldă, deoarece se află pe teren și atunci beneficiază de o normă de hrană rece, cu un aport caloric mai ridicat, deoarece se presupune că efortul fizic depus este mai intens. Reclamantii nu au fost în această situație, nedovedind faptul că au fost implicați direct în teatrul de operațiuni în misiuni în care nu era posibilă procurarea de hrană caldă din indemnizația zilnică acordată de Organizația Națiunilor Unite.

23. Oricum, dispozițiile art. 13 lit. b) din Ordinul nr. 310/2009 sunt norme speciale față de cele ale art. 15 alin. 2, din coroborare rezultând că personalul care participă la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine sau cu personalul specializat din aceste țări, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, nu are dreptul la normă de hrană, dacă beneficiază de indemnizație în valută din partea organizației coordonatoare a misiunii.

24. Așadar, art. 15 alin. 2 din Ordinul nr. 310/2009 nefiind incident, reclamantilor le sunt aplicabile dispozițiile art. 13 lit. b) din același act normativ, care nu le permit acestora să beneficieze de norma de hrană națională, din moment ce au beneficiat de o sumă de bani din partea Organizației Națiunilor Unite, care acoperă și cheltuielile de hrană.

25. În ce privește dispozițiile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 285/2010 și ale art. 8 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, acestea reprezintă norme cu caracter general, care stabilesc faptul că polițiștilor li se acordă anumite drepturi dacă sunt detașați în misiuni în străinătate sub egida Organizației Națiunilor Unite, Organizația Tratatului Atlanticului de Nord sau a altor organizații internaționale.

26. Ca orice norme generale, aceste dispoziții nu reglementează situația de detaliu în care cheltuielile de hrană sunt asigurate de organizația internațională și nu au abrogat dispozițiile speciale ale Ordinului nr. 310/2009, modificat prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. S/148 din 2 iulie 2010, deoarece, conform unui principiu clasic de drept, norma generală ulterioară nu abrogă norma specială anterioară decât în situația în care acest lucru este prevăzut în mod expres, or, nu există un text expres de lege prin care se abrogă acest ordin.

27. Împotriva soluției adoptate de Tribunalul Galați au declarat recurs reclamantii, iar, în cadrul soluționării acestei căi de atac, Curtea de Apel Galați, în temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a dispus suspendarea judecării apelului până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

V. Motivele reținute de titularul sesizării care susțin admisibilitatea procedurii

28. Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, a constatat admisibilitatea sesizării, motivat de faptul că:

a) Soluționarea în fond a cauzei depinde de lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 77 alin. (2) din anexa nr. VII a Legii nr. 284/2010, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. 2 din Ordinul nr. 310/2009 cu referire la norma de hrană acordată personalului care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, în sensul de a se stabili dacă polițiștii care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român au dreptul la valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană prevăzute de Legea nr. 360/2002, indiferent dacă au primit sau nu, din partea organizației internaționale sub egida căreia s-a desfășurat misiunea, o sumă de bani în valută destinată cheltuielilor legate de întreținere (cazare și hrănire).

b) Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.

c) Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată

29. Art. 26 din Legea nr. 121/2011 prevede că „Drepturile de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiunile și operațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și ale celui care execută misiuni în zona de operații, în sprijinul forțelor armate dislocate, în conformitate cu specificul fiecărui tip de misiune sau operație, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

30. Textul de lege menționat este similar cu reglementarea anterioară cuprinsă în art. 26 din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român.

31. În temeiul art. 26 din Legea nr. 42/2004 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, care, la art. 2, prevede că personalul participant la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român beneficiază gratuit de drepturi de hrană și cazare.

32. Conform prevederilor art. 2 alin. 2 și 3 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 hrănirea și cazarea personalului se asigură în conformitate cu prevederile acordurilor/înțelegerilor tehnice încheiate pentru participarea la misiune, iar în lipsa unor acorduri/înțelegeri tehnice, personalul beneficiază de o alocație valorică de hrană de 20 de dolari S.U.A./zi/persoană.

33. Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004 au rămas aplicabile și după intrarea în vigoare a Legii nr. 121/2011, care a abrogat Legea nr. 42/2004.

34. Pe de altă parte, se reține că art. 28 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002 reglementează dreptul polițistului la alocații pentru hrană, fiind aplicabile sub acest aspect reglementările cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 și în Ordinul nr. 310/2009, act normativ emis în temeiul art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 65/2003.

35. Conform prevederilor art. 13 lit. b) din Ordinul nr. 310/2009, astfel cum a fost modificat prin Ordinul nr. 148 din 2.07.2010: „Personalul Ministerului Administrației și Internelor care beneficiază de hrană gratuită, în condițiile prezentului ordin, nu mai primește normele de hrană la care are dreptul, în următoarele condiții: (...) b) funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari și personalul contractual, când se deplasează în misiuni peste hotare și primesc diurne de delegare sau alte drepturi în valută.”

36. Art. 15 alin. (2) din același act normativ prevede că „Funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, personalul contractual, soldații și gradații voluntari trimiși în misiuni în străinătate nu mai beneficiază de drepturile de hrană prevăzute de prezentul ordin pentru perioada respectivă, cu excepția personalului care participă la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine sau cu personalul specializat din aceste țări, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, căruia i se acordă norma nr. 6 A cu 2 complete hrană a 2505 calorii.”

37. Din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 rezultă că norma de hrană nr. 6 A se acordă numai în natură personalului căruia i se aplică Statutul polițistului, care beneficiază de norma nr. 6, pe timpul misiunilor când acestuia nu i se poate asigura hrană caldă la unitatea de plecare sau de destinație.

38. În anexa nr. 1 la Ordinul nr. 310/2009 se prevede că norma nr. 6 „A” cu 2 complete de hrană a 2.505 calorii se acordă gratuit personalului care participă în afara granițelor țării la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale.

39. Evident, aceste din urmă dispoziții nu înlătură condiția prevăzută în anexa Hotărârii Guvernului nr. 65/2003, conform căreia norma de hrană nr. 6 A se acordă numai în natură, având în vedere că Ordinul nr. 310/2009 este emis în baza Hotărârii Guvernului nr. 65/2003, act normativ cu forță juridică superioară.

40. În opinia completului de judecată care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, dispozițiile art. 15 alin. 2 din Ordinul nr. 310/2009 impun acordarea normei de hrană 6, respectiv 6A cu două complete de hrană, pentru personalul care participă la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, însă numai în situația în care nu i se acordă masa caldă sau diurna de delegare ori alte drepturi în valută.

41. Intenția legiuitorului a fost aceea de a nu mai acorda norma de hrană din țară personalului trimis în străinătate, atunci când cheltuielile de hrană sunt asigurate în străinătate de entitatea coordonatoare a misiunii.

42. Dispozițiile art. 13 lit. b) din Ordinul nr. 310/2009 sunt norme speciale față de cele ale art. 15 alin. 2, din coroborare rezultând că personalul care participă la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine sau cu

personalul specializat din aceste țări, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, nu are dreptul la normă de hrană, dacă beneficiază de o sumă de bani în valută, lunar, pentru asigurarea mijloacelor de trai în zona de misiune, din partea organizației internaționale sub egida căreia se desfășoară misiunea.

43. Rațiunea instituirii dispozițiilor art. 6 alin. 1 din Ordinul nr. 310/2009 este aceea de compensare a drepturilor de hrană atunci când personalul nu a beneficiat gratuit de alimente în natură sau hrană preparată, și nu de acordare a unei sume de bani independent de suma primită lunar de personalul în discuție din partea organizației internaționale sub egida căreia se desfășoară misiunea, pe timpul misiunii, pentru asigurarea mijloacelor de trai.

44. Dispozițiile art. II art. 8 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 și ale art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 reprezintă norme cu caracter general, care stabilesc quantumul alocației de hrană, fiind aplicabile în situația în care persoanele vizate îndeplinesc condițiile de acordare a acelor drepturi.

VII. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

45. În opinia recurenților reclamânți, din comparația art. 13 lit. b) și art. 15 alin. 2 teza a doua din Ordinul nr. 310/2009, rezultă că textul care conține excepția — art. 15 alin 2 teza a doua este norma specială și derogatorie de la regula generală instituită de art. 13 lit. b) și art. 15 alin. 2 prima teză.

46. În consecință, recurenții consideră că, prin excepție, s-a recunoscut dreptul necondiționat al polițiștilor aflați în misiuni internaționale de menținere a păcii de a primi, pe durata misiunii, norma 6A cu 2 complete de hrană în natură sau în forma alternativă, în echivalent financiar, prin aplicarea art. 6 din ordin.

47. Recurenții consideră că, în susținerea caracterului special și de exceptare al art. 15 alin. 2 teza a doua, trebuie reținut și următorul aspect:

Daca norma 6A este menționată, în rând cu celelalte norme comune, în tabelul din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003, excepția prevăzută la art. 15 alin. 2 teza a doua din ordin are un izvor separat în Hotărârea Guvernului nr. 65/2003, și anume dispoziția conținută în nota de la finalul acesteia, unde la lit. a) se dispune: „Pentru personalul căruia i se aplică Statutul polițiștilor, care participă în afara granițelor țării la exerciții și activități de pregătire în comun cu personalul specializat din alte țări, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, structura normei de hrană se stabilește în mod distinct prin ordin al ministrului de interne.”

48. Excepția prevăzută la art. 15 alin. 2 teza a doua din ordin se completează în mod corespunzător, în anexa de la pagina 39 din ordin cu un tabel privind „Norma 6A cu două complete de hrană a 2.505 calorii” care se acordă polițiștilor aflați în misiune de menținere a păcii.

49. Pagina 39 conține în paralel atât norma 6 cu 5.010 calorii, cât și norma 6A cu două complete de hrană a 2.505 calorii, fiind fără dubii, atât din amplasament, cât și din explicațiile de sub titulatura fiecărei norme, că acestea nu se confundă, aplicându-se în ipoteze diferite.

50. Pe de altă parte, consideră că au procedat corect instanțele care au admis astfel de cereri, ignorând normele interne ale organizațiilor internaționale care au organizat misiuni de menținere a păcii, umanitare sau speciale la care au participat polițiști români, în lipsa dovezii ratificării lor de statul român, și reținând totodată că nu există acorduri exprese între statul român și organizația internațională pentru subrogarea în obligația statului de acordare în natură sau în bani a normei de hrană 6A cu 2 complete de hrană de câte 2.505 calorii.

51. Intimatul pârât nu a expus un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept în discuție.

VIII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

52. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a reținut că, în situația în care s-a primit din partea Organizației Națiunilor Unite o sumă de bani în valută, lunar, pentru asigurarea mijloacelor de trai în zona de misiune, pe baza acordurilor încheiate între statul român și organizația internațională sub egida căreia s-a desfășurat misiunea, reclamantului i s-a asigurat posibilitatea de a-și procura necesarul de hrană pe perioada misiunii, iar, în aceste condiții, nu se justifică plata valorii financiare neimpozabile a normei de hrană solicitate, în acest sens fiind jurisprudența Curții de Apel Galați, Curții de Apel Brașov, Curții de Apel Constanța, Curții de Apel București și a Curții de Apel Cluj, precum și punctul de vedere exprimat de Tribunalul Dâmbovița, instanța arondată Curții de Apel Ploiești.

53. Într-o a doua orientare jurisprudențială s-a arătat că polițistul, participant la misiuni de menținere a păcii, este îndreptățit a primi valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană nr. 6A, având în vedere că nu a primit diurnă de delegare sau soldă în valută din partea statului român și nici nu a beneficiat gratuit de alimente în natură sau hrană preparată, așa cum rezultă din jurisprudența Curții de Apel Galați, Curții de Apel Suceava, Curții de Apel Brașov și a Tribunalului Cluj.

54. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Adresa nr. 97/C/103/III-5/2017 din 9 februarie 2017, a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nu se verifică practică judiciară în problema de drept care formează obiectul sesizării Curții de Apel Galați.

55. Curțile de apel Timișoara, Craiova, Pitești, Iași, Oradea, Bacău și Alba Iulia au învederat că nu au fost identificate hotărâri judecătorești pronunțate cu privire la această chestiune de drept și nu au exprimat niciun punct de vedere în sensul celor solicitate de Înalta Curte de Casație și Justiție.

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție și a Curții Constituționale

56. La nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție și al Curții Constituționale nu a fost identificată jurisprudență cu privire la problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări.

X. Raportul asupra chestiunii de drept

57. Prin raportul întocmit în cauză, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a arătat că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din anexa nr. VII a Legii nr. 284/2010, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. 2 din Ordinul nr. 310/2009, personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, căruia i-au fost acoperite cheltuielile cu hrana, nu beneficiază de contravaloarea financiară neimpozabilă a normei de hrană.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

58. Asupra admisibilității sesizării, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, „dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

59. Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ.

60. În doctrină ele au fost identificate după cum urmează: existența unei cauze aflate în curs de judecată; instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în

ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al Curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă; chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

61. Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite, întrucât Curtea de Apel Galați este legal investită cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, cauza are natura juridică a unui litigiu administrativ, ceea ce conferă competență exclusivă, în primă instanță, tribunalului, conform art. 10 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse numai recursului conform art. 20 din actul normativ anterior menționat, iar instanța supremă a fost sesizată de un complet din cadrul Curții de Apel Galați, investit cu soluționarea cauzelor în ultimă instanță.

62. Condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte în care se ridică este îndeplinită, deoarece, prin raportare la obiectul cauzei, de interpretarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din anexa nr. VII a Legii nr. 284/2010 raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. (2) din Ordinul nr. 310/2009 depinde soluționarea pe fond a cauzei, în sensul de a se stabili dacă polițiștii care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român au dreptul la valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană prevăzută de Legea nr. 360/2002.

Cu privire la art. 77 alin. (2) din anexa nr. VII a Legii nr. 284/2010, legalitatea aplicării acestuia a fost criticată în mod expres în recurs, având legătură cu soluționarea cauzei, atât timp cât reglementează drepturile salariale ale polițiștilor care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite, Organizației Tratatului Atlanticului de Nord sau a altor organizații internaționale.

Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 este relevantă, de asemenea, întrucât a fost emisă în baza unei legi care reglementa participarea forțelor armate la misiuni în afara statului român și constituie cadrul legal care a făcut posibilă hrănirea și cazarea personalului în conformitate cu prevederile acordurilor/înțelegerilor tehnice încheiate pentru participarea la misiune (art. 2), art. 6 reglementând aplicarea hotărârii în mod corespunzător și celorlalte instituții din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, prevedere preluată din lege.

Or, în speță se pune problema dacă atât timp cât reclamanții au primit drepturile de hrană în conformitate cu prevederile acordurilor/înțelegerilor tehnice încheiate pentru participarea la misiune mai au dreptul la echivalentul în bani al unui astfel de drept la hrană din partea statului român.

Deși această hotărâre nu a fost invocată expres în recurs are totuși legătură, din această perspectivă, cu problema de drept cu a cărei dezlegare a fost sesizată Înalta Curte, reieșind din actele dosarului că această hotărâre a fost aplicată pentru stabilirea drepturilor personalului care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii.

Această hotărâre de guvern nu a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, considerându-se, probabil, că prin reglementarea unor probleme privind forțele armate, conține informații clasificate. Nu constituie obiectul prezentei sesizări determinarea dacă a fost încadrată sau nu corect în această

categorie această hotărâre de guvern, astfel că argumentele reclamanților formulate în cadrul punctului de vedere la raport în acest sens sunt neavenite.

63. De asemenea este îndeplinită și cerința noutății chestiunii de drept supuse interpretării care, potrivit art. 519 din Codul de procedură civilă, reprezintă o condiție distinctă de admisibilitate. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară consacrată.

64. Examenul jurisprudențial efectuat a relevat că nu s-a cristalizat jurisprudența în legătură cu chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, situație care justifică interesul în formularea unei cereri pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în scopul prevenirii apariției unei practici neunitare, iar analiza punctelor de vedere oferă indicii referitoare la posibilitatea apariției unei practici neunitare din această perspectivă. Așa fiind, condiția noutății se verifică, devenind actuală cerința interpretării și aplicării normei de drept respective.

65. Textul art. 519 din Codul de procedură civilă mai prevede condiția ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra problemei de drept ce face obiectul sesizării pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile sau ca această problemă să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. În legătură cu chestiunea de drept adusă în dezbateri se reține că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a dezlegat problema care constituie obiect al sesizării.

66. Prin urmare, se constată că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate privind declanșarea procedurii hotărâri prealabile.

67. Pe fond, analizând sesizarea, raportul întocmit de judecătorii-raportori, punctele de vedere ale părților, precum și problema de drept ce se solicită a fi dezlegată, se rețin următoarele.

68. Potrivit art. 77 alin. (2) lit. b) din anexa nr. VII a Legii nr. 284/2010, „Familia ocupațională de funcții bugetare «Apărare, ordine publică și siguranță națională», polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare care desfășoară misiuni în străinătate în cadrul forțelor de menținere a păcii sub egida Organizației Națiunilor Unite, Organizația Tratatului Atlanticului de Nord sau a altor organizații internaționale beneficiază ca drepturi salariale de compensațiile, indemnizațiile, primele, sporurile prevăzute de reglementările în vigoare, în condițiile prevăzute prin ordin al ordonatorului principal de credite.

69. Potrivit dispozițiilor art. 26 din Legea nr. 121/2011: „Drepturile de diurnă, cazare, hrană, facilitarea legăturii cu familia, recreere și transport ale personalului militar și civil participant la misiunile și operațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), precum și ale celui care execută misiuni în zona de operații, în sprijinul forțelor armate dislocate, în conformitate cu specificul fiecărui tip de misiune sau operație, se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

70. Conform art. 2 alin. (1) lit. c) din aceeași lege, în cadrul misiunilor și operațiilor la care participă forțele armate în afara teritoriului statului român, sunt incluse și misiunile de pace.

71. Textul de lege menționat este similar reglementării anterioare, cuprinsă în art. 26 din Legea nr. 42/2004 privind participarea forțelor armate la misiuni în afara teritoriului statului român.

72. În temeiul art. 26 din Legea nr. 42/2004 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, care, la art. 2 alin. (1) prevede că personalul participant la misiuni în sprijinul păcii în afara teritoriului statului român, beneficiază gratuit de drepturi de hrană și cazare.

73. Conform dispozițiilor art. 2 alin. (2) și alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004, hrănirea și cazarea personalului se asigură în conformitate cu prevederile acordurilor/înțelegerilor tehnice încheiate pentru participarea la misiune, iar, în lipsa unor acorduri/înțelegeri tehnice, personalul beneficiază de o alocație valorică de hrană de 20 de dolari SUA/zi/persoană și de cazare, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 518/1995, cu modificările și completările ulterioare.

74. În acest sens, art. 5 alin. (1) lit. A din Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, cu modificările și completările ulterioare, prevede: „(1) Personalului trimis în străinătate în condițiile prezentei hotărâri i se acordă: A. În străinătate, o indemnizație zilnică în valută primită pe perioada delegării și detașării în străinătate, denumită în continuare *indemnizație de deplasare*, compusă din: a) o sumă zilnică, denumită în continuare *diurnă*, în vederea acoperirii cheltuielilor de hrană, a celor mărunte uzuale, precum și a costului transportului în interiorul localității în care își desfășoară activitatea; b) o sumă zilnică, denumită în continuare *indemnizație de cazare*, în limita căreia personalul trebuie să își acopere cheltuielile de cazare [...]”

75. Dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.086/2004, anterior enunțate, au rămas aplicabile și după intrarea în vigoare a Legii nr. 121/2011, care a abrogat Legea nr. 42/2004.

76. Referitor la norma de hrană se reține că potrivit art. 28 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 360/2002, polițistul are dreptul la uniformă, echipament specific, alocații de hrană, asistență medicală și psihologică, proteze, precum și medicamente gratuite, în condițiile stabilite prin hotărâre a guvernului.

77. În aplicarea acestei norme legale a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 65/2003.

78. Conform art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 65/2003: „Personalul aparținând structurilor Ministerului de Interne, căruia i se aplică Statutul polițistului, beneficiază pentru perioada în care se află în activitate de o alocație de hrană zilnică, în limita unor plafoane calorice, diferențiate pe categorii, care constituie norme de hrană.”

Potrivit literei a) din nota de la finalul Hotărârii Guvernului nr. 65/2003, pentru personalul căruia i se aplică Statutul polițistului, care participă în afara granițelor țării la exerciții și activități de pregătire în comun cu personalul specializat din alte țări, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, structura normei de hrană se stabilește în mod distinct prin ordin al ministrului de interne.

79. Art. 2 din actul normativ menționat stabilește că normele de hrană zilnice și categoriile de personal cărora se acordă sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din respectiva hotărâre a guvernului.

80. Potrivit art. 4 din același act normativ: „normele de aplicare a prezentei hotărâri, precum și structura normelor de hrană se stabilesc prin ordin al ministrului de interne.”

81. În baza art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 65/2003 a fost adoptat Ordinul nr. 310/2009, care, la art. 1 alin. (1), prevede că efectivele Ministerului Administrației și Internelor au dreptul la hrană gratuită, care în timp de pace se acordă potrivit normelor și regulilor cuprinse în acest ordin.

82. Potrivit art. 6 alin. (1) din ordinul menționat: „Funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, personalul contractual, soldații și gradații voluntari care au dreptul la hrană potrivit normelor, atunci când nu beneficiază gratuit de alimente în natură sau hrană preparată, primesc în locul acestora valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană la care au dreptul.”

83. Conform art. 13 alin. 1 lit. b) din Ordinul nr. 310/2009, astfel cum aceste prevederi au fost modificate prin Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 148/2010: „Personalul

Ministerului Administrației și Internelor care beneficiază de hrană gratuită, în condițiile prezentului ordin, nu mai primește normele de hrană la care are dreptul, în următoarele condiții: [...] b) funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, soldații și gradații voluntari și personalul contractual, când se deplasează în misiuni peste hotare și primesc diurne de delegare sau alte drepturi în valută.”

84. Potrivit acestui articol, diurnele de delegare sau drepturile în valută, având rolul de a asigura și cheltuielile de hrană, înlătură dreptul la norma de hrană.

85. De asemenea, art. 15 alin. (2) din Ordinul nr. 310/2009 prevede: „Funcționarii publici, polițiștii, cadrele militare în activitate, personalul contractual, soldații și gradații voluntari trimiși în misiuni în străinătate nu mai beneficiază de drepturile de hrană prevăzute de prezentul ordin pentru perioada respectivă, cu excepția personalului care participă la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine sau cu personalul specializat din aceste țări, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale, căruia i se acordă norma nr. 6A cu 2 complete hrană a 2505 calorii.”

86. Din cuprinsul anexei la Hotărârea Guvernului nr. 65/2003, care constituie cadrul legal general pentru acordarea normelor de hrană și a categoriilor de persoane beneficiare, rezultă că norma nr. 6 A (hrană rece — 5010 calorii/zi) se acordă gratuit, numai în natură, personalului căruia i se aplică Statutul polițistului, care beneficiază de norma nr. 6, atunci când pe timpul misiunilor nu i se poate asigura hrană caldă.

87. În anexa nr. 1 la Ordinul nr. 310/2009 se prevede că norma nr. 6 A cu 2 complete hrană a 2505 calorii se acordă gratuit personalului care participă în afara granițelor țării la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale.

88. Aceste din urmă dispoziții nu înlătură însă condiția prevăzută în anexa la Hotărârea Guvernului nr. 65/2013, conform căreia norma de hrană nr. 6 A se acordă, numai în natură, personalului care beneficiază de norma nr. 6, atunci când pe timpul misiunilor, acestuia nu i se poate asigura hrană caldă la unitatea de plecare sau de destinație.

89. Din modul de structurare a normei de hrană 6 A cu 2 complete hrană a 2505 calorii (apă plată, băuturi instant, conserve, dextroză, spirt solid, comprimate pentru dezinfectarea apei, chibrituri etc., faptul că este împărțită în două, pentru a fi consumată doar una dintre ele pe zi în loc de două, când efectivele sunt nevoite să acționeze în mod izolat sau în condiții de supraviețuire) rezultă că acordarea acestei norme se face în anumite condiții, în cazul participării la misiuni speciale care presupun depunerea unui efort intens fizic și psihic și care se desfășoară în zone unde nu poate fi asigurată furnizarea sau procurarea hranei calde.

Astfel, prevederile art. 15 alin. 2 din Ordinul nr. 310/2009 reprezintă o normă specială față de cele ale art. 13 alin. 1 lit. b) din același ordin, dar nu în sensul că i s-ar acorda personalului care participă la exerciții și activități de pregătire în comun cu militarii armatelor străine, la misiuni de menținere a păcii, misiuni umanitare sau speciale o normă de hrană în plus pe zi față de cea acoperită de drepturile în valută primite sau de hrana caldă asigurată de organizația respectivă, ci în sensul că i se acordă norma de hrană rece, în natură, în modalitatea specifică identificată, în situația în care nu poate avea acces la hrana caldă din cauza condițiilor de desfășurare a misiunii, spre deosebire de celelalte categorii de personal trimis în misiune în străinătate care nu beneficiază de un astfel de drept.

90. Interpretând aceste dispoziții potrivit scopului în care au fost edictate, și anume, acela de a asigura unei anumite categorii de personal norma de hrană necesară, rezultă că, ori de câte ori această normă este asigurată, fie prin acordarea de

hrană caldă la unitatea de plecare sau de destinație — norma nr. 6, fie prin hrană rece în natură — norma nr. 6A, fie prin diurnă de delegare sau alte drepturi în valută, respectivele dispoziții sunt respectate.

91. Prin urmare, rațiunea instituirii prevederilor art. 6 din Ordinul nr. 310/2009 este aceea de compensare a drepturilor de hrană atunci când personalul nu a beneficiat gratuit de alimente în natură sau hrană preparată și nu de acordare a unei sume de bani independent de suma primită lunar de acesta din partea organizației internaționale sub egida căreia se desfășoară misiunea, pentru asigurarea mijloacelor de trai.

92. Un argument în plus în susținerea faptului că aceste cheltuieli aferente drepturilor de care beneficiază personalul român trimis în străinătate sunt suportate de statul român numai în măsura în care nu sunt achitate de partenerii externi îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2) din Hotărârea Guvernului

nr. 518/1995, cu modificările și completările ulterioare, care stabilesc că, în situația în care partenerii externi rambursează delegațiilor, parțial sau integral, cheltuielile prevăzute la alin. (1) al aceluiași articol, în care sunt incluse și cheltuielile aferente drepturilor prevăzute la art. 5 alin. (1) din hotărârea menționată, aceștia au obligația ca la întoarcerea din deplasare să depună în contul unităților trimitătoare sumele primite, dar nu mai mult decât nivelul sumelor avansate sau suportate de către aceste unități.

93. Concluzionând, se reține că, în cazul în care personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român a primit din partea organizației internaționale sub egida căreia s-a desfășurat misiunea o sumă de bani în valută destinată cheltuielilor legate de întreținere (cazare și hrănire), acesta nu are dreptul la valoarea financiară neimpozabilă a normei de hrană.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Galați — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 531/121/2015, și, în consecință, stabilește că:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 77 alin. (2) din anexa nr. VII a Legii nr. 284/2010, raportate la prevederile art. 2 și 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.086/2004 și la dispozițiile art. 6, art. 13 și art. 15 alin. (2) din Ordinul ministrului administrației și internelor nr. 310/2009, personalul care participă la misiuni de menținere a păcii în afara teritoriului statului român, căruia i-au fost acoperite cheltuielile cu hrana, nu beneficiază de contravaloarea financiară neimpozabilă a normei de hrană.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 15 mai 2017.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

